

עין איה שבת ו' פסקה מב'

"לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת כו' ר"א אומר תכשיטין הן לו".
(שבת סג.)

הגבורה, כשהיא לעצמה היא תכשיט. עז החיים בכל אופן הוא טוב ונאה, והיא בטבעה מחוברת עם גבורת הנפש, שהיא באה דוקא עם טהרתה ויושרה. ע"כ הסימנים החיצוניים המראים על הגבורה, הנם ג"כ תכשיטין.

עין איה שבת ו' פסקה מג'

"וחכ"א, אינן אלא לגנאי, שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה".

(שבת סג.)

אע"פ שעצם מדת הגבורה היא תפארת ותכשיט לאדם, אבל האופן אשר (נשמתשו) [] בו עד כה בני"א בגבורתם הוא מכוער הרבה. ובאשר כלי הזיין, שהשימוש בו הי' ברובו רק להרע, הוא מורה יותר על ההשחתה האנושית(ו)ת ממה שמורה על תפארת הגבורה הצפונה בקרבו, ע"כ אינם אלא לגנאי .